

herskabelige Dagligstue som en rustet Udsending fra en fjern og eventyrlig Verden.

Fru Vilhelmine rejste sig og gik ham imøde med en af sine sædvanlige selskabelige Talemaader. I nogen Tid stod de ude paa Gulvet og talte sammen om den Syges Tilstand. Og ikke alene Pastor Gaardbos Person, ogsaa hans rolige Stemme med det smukke jyske Tonefald virkede besynderligt i disse Stuer, hvor man var vant til at høre Jægermesterens Drengerøst gjalde op.

»Oline bad mig om at komme igen imorgen,« sagde han. »Det er der vel ikke noget i Vejen for?«

»Ikke det mindste.«

»Hun vil i det hele gerne have, at jeg kommer og taler lidt med hende, mens hun ligger. Foreløbig taaler hun jo ikke at anstreges, og vi faar nu se, om det vil gaa frem eller tilbage.«

»De skal altid være velkommen, Pastor Gaardbo. Vil De ikke tage Plads? Min Mand kommer vistnok straks.«

Præsten syntes at betænke sig. Hans Blik havde et Par Gange vendt sig mod det Hjørne af Stuen, hvor Jytte opholdt sig. Men pludselig bukkede han og sagde Farvel.

Kort efter stod Jytte oppe hos sin Moder, der var i Færd med at skrive et Brev.

»Var der noget, du vilde?«